

Jyrki Siukonen

Huomautus Diddleystä

Yritän lähestyä hahmoa, joka ei ole sanoman julistaja vaan sen alkuunpanija, *der Urheber*. Asiani kuitenkin käy vaikeaksi heti alkuunsa. ”Mikä saa sinut uskomaan, että on olemassa Jumala?” ”Bo Diddlely.”

RUMPALI MAUREN TUCKERIN (Velvet Underground) vastaus ehdottaa, että Bo Diddlely ei ole vähempää kuin teologinen kysymys. Kommentoin. Sevillan piispa Isidorus (n. 560–636) käsittelee teoksensa *Etymologiae* kolmannen kirjansa 22. luvussa rytmiä. Hänen mukaansa se on musiikin kolmas osa-alue, harmonisen ja orgaanisen rinnalla. Rytmisoittimista Isidorus antaa esimerkkeinä muun muassa kielisoittimen (*cithara*) ja helistimen (*sistrum*). Tämän pohjalta on selvää, että Bo Diddlely (kitara) ja Jerome Green (marakassit) voidaan lukea rytmisoittajiin. Pidemmälle teologiaan en ole halukas menemään.

Haluan sen sijaan mainita jotakin, minkä Bo Diddlely ilmaisi varhain ja aavistamatta. Ensimmäisellä singlellään ”I’m a Man” (1955) hän laulaa täysi-ikäisyyden saavuttamisesta: *made twenty-one*. Loogisena jatkona tälle hän laulaa vuotta myöhemmin kappaleessa ”Who Do You Love” (1956): *I’m just twenty-two*.

Tosiasiaa Ellas McDaniel (1928–2008) oli laulut

levyittäessään 26 ja 27 vuoden ikäinen. Hän siis uskottele esiintyvän hahmonsa ”Bo Diddlely” olevan viisi vuotta nuorempi kuin itse on. Tämä on musiikkia, jossa julkituodaan ja alleviivataan nuoruutta. Mutta asia ei ole vielä tässä. Diddlelyn *just 22* näet jatkuu: *and I don’t mind dying*.

Tämä asenne, vaikkakin vain sivulauseessa ilmaistu, on uudenlainen. Se lauletaan kymmenen vuotta maailmansodan päättymisen jälkeen, ennen kaikkea vuosi *Rebel Without a Cause* -elokuvan ja James Deanin (24) kuoleman jälkeen. Se on varhainen ajatus populaarikulttuurin uudenlaisesta miehestä, jonka ilmiänsä – sattumalta tai tarkoituksella – ovat myöhemmin päivittäneet esimerkiksi laulajat Jim Morrison, Kurt Cobain ja Ian Curtis. Kyse ei ole enää romanttisesta kirjallisesta itsemurhasta (Goethen Werther, Chatterton), vaan nuoruuden attribuutteiksi ovat nousseet, kuten ”Who Do You Love” toteaa, *tombstone hand and a graveyard mind*.